

Parter i hovedsagen

Sagsøger: British Airways Plc

Sagsøgt: MF

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at det transporterende luftfartsselskab også kan påberåbe sig usædvanlige omstændigheder, der ikke er indtrådt under den flyvning, som passageren havde reserveret, men under en — ikke umiddelbart — forudgående flyvning, der blev foretaget med det fly, med hvilket den reservede flyvning var planlagt udført som led i en flyrotation?
2. Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at »alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes«, som det transporterende luftfartsselskab skal have truffet for i tilfælde af usædvanlige omstændigheder at afværge forpligtelsen til at betale kompensation i henhold til forordningens artikel 7, kun skal være rettet mod at undgå de »usædvanlige omstændigheder« (i det konkrete tilfælde tildeling af et nyt [senere] Air Traffic Control Slot fra den europæiske luftrumskontrol EUROCONTROL), eller forlanges det derudover, at det transporterende luftfartsselskab også skal træffe rimelige forholdsregler for at undgå selve aflysningen eller den lange forsinkelse?
3. Skal — i tilfælde af, at det bekræftes, at der skal træffes rimelige forholdsregler for at undgå selve den lange forsinkelse — artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at luftfartsselskabet for at afværge forpligtelsen til at betale kompensation i henhold til forordningens artikel 7 ved transport af passagerer med en flyforbindelse, som består af to (eller flere) flyvninger, kun skal træffe rimelige forholdsregler for at undgå forsinkelsen af den flyvning, som det selv gennemfører, og som risikerer en mulig forsinkelse, eller at det desuden skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå en lang forsinkelse for den enkelte passager på det endelige bestemmelsessted (f.eks. ved at undersøge muligheden for ombooking til en anden flyforbindelse)?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 15. oktober 2018 — A mod Daniel B, UD, AFP, B og L

(Sag C-649/18)

(2019/C 4/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Daniel B, UD, AFP, B og L

Præjudicielle spørgsmål

Følgende præjudicielle spørgsmål fremsendes til Den Europæiske Unions Domstols Justitskontor med henblik på at få afklaret, om EU-lovgivningen, herunder [,]

— artikel 34 TEUF,

— bestemmelserne i artikel 85c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾ af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (med senere ændringer), og

— bestemmelsen om det indre marked i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked⁽²⁾

gør det muligt for en EU-medlemsstat på dens område at pålægge apoteker, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, at overholde særlige regler vedrørende:

— forbud mod at opfordre kunderne ved hjælp af metoder, som er i strid med apotekerhvervet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-22 i [org. s. 5] den franske lov om offentlig sundhed

— forbud mod at tilskynde patienter til at misbruge lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-64 i den franske lov om offentlig sundhed

— forpligtelsen til at iagttage god praksis i forbindelse med udlevering af lægemidler som defineret af medlemsstatens myndigheder, idet det herved bl.a. kræves, at der indgår et sundhedsspørgeskema i forbindelse med køb af lægemidler online, og forbydes at anvende søge- og annonceringsydelser mod betaling, således som fastsat i den franske social- og sundhedsministers bekendtgørelse af 28. november 2016?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 18. oktober 2018 — SZ mod Mitnitsa Burgas

(Sag C-652/18)

(2019/C 4/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Haskovo

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: SZ

Kassationssindstævnt: Mitnitsa Burgas

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005⁽¹⁾ af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, og artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national retsforordning som artikel 20, stk. 1, i Valuten Zakon (lov om valuta), der i tilfælde af en tilsidesættelse af angivelsespligten i forordningens artikel 3 udover pålæggelsen af en bøde på mellem 1 000 BGN og 3 000 BGN i henhold til artikel 18, stk. 1, i lov om valuta kumulativt foreskriver konfiskation af alle de ikke-angivne likvide midler uanset disses oprindelse og anvendelsesformål?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 309, s. 9.